

UZASADNIENIE

W postępowaniu przygotowawczym, w postanowieniu o przedstawieniu zarzutu, A. W. zarzucono, iż „ we wrześniu 2015 roku w P., przekazał bilet okresowy wieloprzejazdowy, imienny, ulgowy (...) o nr (...) seria (...), E. W. (winno być (...) – uwaga sądu odwoławczego) w celu aby przerobiła go w ten sposób, że w miejscu na podpis osoby uprawnionej wpisała swoje imię i nazwisko po uprzednim wykorektorowaniu nazwiska i imienia osoby na którą wystawiono bilet, a następnie posłużyła się nim w celu okazania go podczas kontroli w autobusie komunikacji miejskiej w P., tj. o czyn z art. 18 § 3 w zw. z art. 270 § kk ”.

W odniesieniu do A. W. powyższe postanowienie przygotowawcze zakończone zostało wniesieniem przez prokuratora wniosku o wydanie – w trybie art. 335 § 1 kpk – wyroku skazującego A. W. za czyn polegający na tym, że „ we wrześniu 2015 roku w P., sfalszowała bilet okresowy wieloprzejazdowy, imienny, ulgowy (...) o nr (...) seria (...), w ten sposób że w miejscu na podpis osoby uprawnionej wpisała swoje imię i nazwisko po uprzednim wykorektorowaniu nazwiska i imienia osoby na którą wystawiono bilet, w celu okazania go podczas kontroli w autobusie komunikacji miejskiej w P. tj. o czyn z art. 18 § 3 w zw. z art. 270 § 1 kk ”.

Sąd Rejonowy w Piotrkowie Trybunalskim wyrokiem z dnia 10 marca 2016 roku w sprawie II K 901/15 uwzględnił powyższy wniosek prokuratora, skazując oskarżonego A. W. za czyn w nim opisany i wymierzając za niego karę uzgodnioną z oskarżonym.

Powyższy wyrok części dotyczącej oskarżonego A. W. zaskarżył na jego niekorzyść prokurator, stawiając zarzut obrazy przepisów prawa procesowego, tj. art. 413 § 2 pkt 1 kpk, mającą wpływ na treść orzeczenia, wyrażającą się w tym, że sąd orzekający przypisał oskarżonemu czyn faktycznie zarzucany współoskarżonej E. Ł. pomimo, iż A. W. faktycznie zarzucono czyn o odmiennym opisie i kwalifikacji prawnej. W konkluzji prokurator wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku w części, tj. w zakresie rozstrzygnięć dotyczących A. W. i przekazanie jego sprawy do ponownego rozpoznania sądowi I instancji oraz utrzymanie wyroku w mocy w zakresie rozstrzygnięć dotyczących E. Ł..

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja jest skuteczna, albowiem lektura akt sprawy jasno wskazuje, że zarówno skierowany przez prokuratora wniosek o wydanie wyroku skazującego bez przeprowadzenia rozprawy, jak i zaskarżony wyrok odnosiły się do czynu, którego opis i kwalifikacja prawna były zasadniczo odmienne od tego, który zarzucono w postanowieniu o przedstawieniu zarzutów. Co równie istotne, przypisany oskarżonemu w zaskarżonym wyroku czyn nie przystaje do tego, jaki faktycznie wyłania się z materiału dowodowego sprawy. Prokurator, kierując do sądu zastępujący akt oskarżenia wniosek o wydanie wyroku w trybie art. 335 kpk, w sposób błędny opis czynu zarzuconego współoskarżonej E. Ł. umieścił także we wniosku dotyczącym A. W.. Sąd Rejonowy powyższej wady nie dostrzegł i z obrazą art. 343 § 7 kpk nie zwrócił go prokuratorowi w trybie wskazanym w tym przepisie. Uchybienie to miało wpływ na treść orzeczenia, albowiem przypisano oskarżonemu czyn o takim opisie i kwalifikacji prawnej, jaki jest sprzeczny z zebranymi w sprawie dowodami. Przypomnieć należy, że jeśli prokurator składa w trybie art. 335 § 1 kpk zastępujący akt oskarżenia wniosek o wydanie wyroku skazującego bez przeprowadzenia rozprawy, sąd jest zobowiązany tak do jego kontroli formalnej, jak i merytorycznej. Obejmuje ona także to, czy ujęty w tym wniosku czyn znajduje oparcie w zebranych w sprawie dowodach.

Także przy obecnej treści art. 437 § 2 kpk zaskarżony wyrok należało uchylić, skoro nie tyle jest wymagane przeprowadzenie na nowo przewodu w całości, ile w ogóle sprawa winna być zwrócona do etapu postępowania przygotowawczego w trybie art. 343 § 7 kpk. Sąd Okręgowy nie orzekał o utrzymaniu w mocy wyroku w zakresie rozstrzygnięć dotyczących oskarżonej E. Ł., albowiem w istocie w odniesieniu do niej wyrok skarżony nie był i nosi już cechę prawomocności.